

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT.
REDACT.: G. H. W. MEEDER, R. RADEMAKER, H. SALM, H. C. G. LANGEMEYER, B. W. VAN DER VLUGT.
VERSCHIJNT APERIODIEK, BEHALVE IN DE VACANCIËS. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
19^e JAARGANG 20 SEPT. 1946 6 BLZ. No. 1

Goeden morgen lezer. Voorwaar dat smaakt niet slecht, hoor ik u reeds zeggen na deze vriendelijke aanspraak. Dat is wel anders geweest in het afgelopen jaar. Ge waart niet scheutig met uw vriendelijke opmerkingen, evenals de bestuurder met zijn jenever. Maar sans rancune. Goede morgen.

Ge zijt naar het buitenland gereisd nietwaar en bruinverbrand en vol goeden moed teruggekeerd. Hoe voelt ge u nu? Opgeleefd, bereid om iedere kritiek van u te doorstaan.

Ach, dit is vriendelijk van u, maar ik zal u niet ophouden met kritiek, ge weet hoe de redactie over u denkt. Ge behoeft slechts de oude nummers en jaargangen op te slaan en ge ziet uw zelf ten voeten uit. Met al uw gebreken en zwakheden, slechte eigenschappen en zeldzame goede; kortom het gemiddelde Corpslid. *)

Helaas, Redacteur, u heeft wel eenigszins gelijk, volledig erkennen doe ik natuurlijk niet. Zeker niet, ook niet noodig, er is alweer een bewijs dat u niet deugt. Niet mogelijk, ik ben mij van geen kwaad bewust. Ha, ha, dat dacht u maar, wij hebben nog iets in petto.

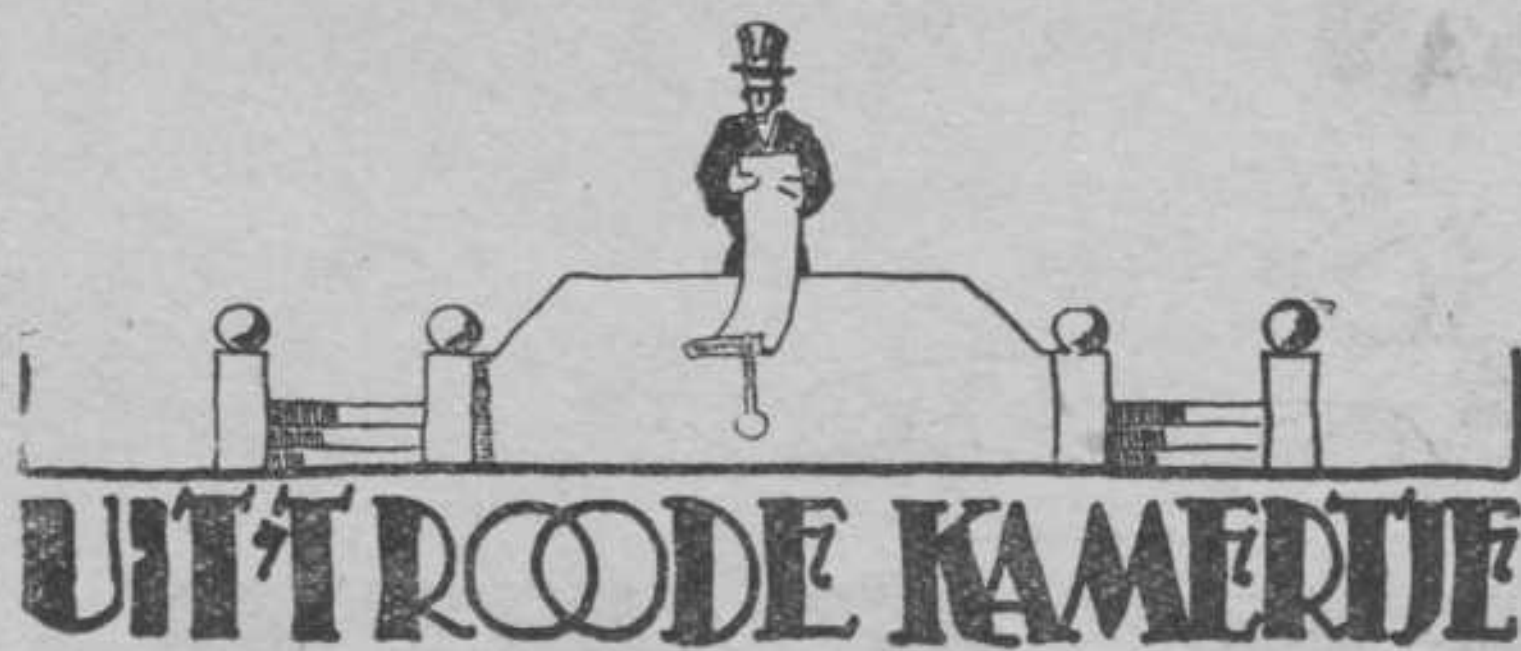

Maar wát dan, redactie, ik ben met een schoone lei begonnen en onschuldig. De groentijd lezer, tijd van „vernieuwing” van het Corps is bedorven door uwe stinkende adem. Een sociëteit vol haareuten die zich eerste, tweede, derde of nog oudere jaars noemen en in deze één, twee of drie jaar niet of nauwelijks deze zaken gefrequeeteerd hebben.

*) Een dezer dagen zal een uitgebreide enquête in dit blad uw inlichten over het gemiddeld Corpslid. (RED.)

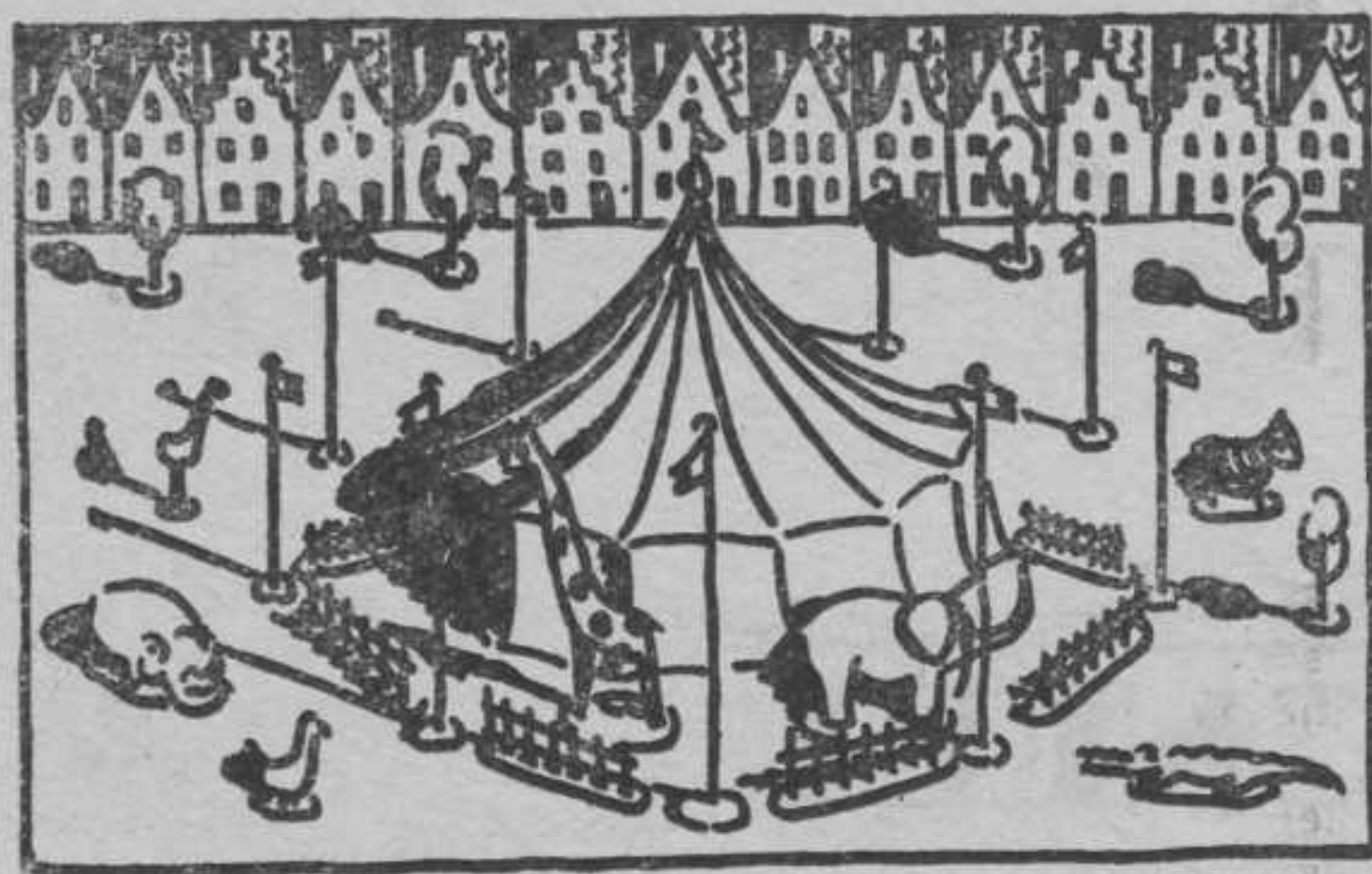

Leden, die in jaar 1946—1947 hun Corpslidmaatschap niet wenschen te continueeren, moeten dit voor 1 October a.s. den Senaat hebben medegedeeld.

Alle Corpscontributies moeten, tenzij met den Thesaurier van den Senaat een andere regeling getroffen is, vóór 1 October a.s. geheel voldaan zijn.

Eerste jaars, die door betaling van f 40.— lid zijn geworden van alle ondervereenigingen, moeten vóór 1 October den Thesaurier van den Senaat hebben medegedeeld voor welke ondervereenigingen zij wenschen te bedanken.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCH.

- M. ter Braak* — De duivelskunstenaar.
M. ter Braak — De Augustijner monnik en zijn trouwe duivel.
H. Roland Holst — Helena's inkeer.
L. Huizinga — Zes kaarsen voor Indië.
C. F. v. Valkenburg — J. Huizinga. Zijn leven en zijn persoonlijkheid.
Th. de Vries — De vrijheid gaat in 't rood gekleed.
Th. de Vries — A. Nijhoff. Wandelaar in de werkelijkheid.

III. ENGELSCH.

- E. Dalin* — The Zephyr book of American prose.
E. M. Dell — The desire of his life. *)
E. M. Dell — The bars of iron. *)
W. Faulkner — The wild palms.
F. Forester — The ship.
J. O'Hara — Appointment in Samarra.
O. Henry — Best stories.
W. S. Maugham — Of human bondage (2 dln.).
C. Morley — Kitty Foyle.
J. B. Priestley — Daylight on Saturday.
M. and R. Mottrall — The Zephyr book of English verse.
L. H. Myers — The "Clio".
D. Sayers — Murder must advertise.
R. Schickele — Liebe und Ärgeris der D. H. Lawrence.
N. Shute — Pastoral.
R. Trumbull — 34 Dagen op een reddingsvlot.
K. Walker — The physiology of sex.
J. Webster — Dear enemy.
P. G. Wodehouse — Money in the bank.

IV. DUITSCH.

- Th. Mann* — Joseph der Ernährer.

VI. GESCHIEDENIS.

- Anonym* — Het uur U.
Dr J. W. Berkelbch v. d. Sprenkel — Wereldgeschiedenis (5 dln.) *)
F. Bernadotte — Het einde.
L. Strachey — Queen Victoria.
U. Volkmann — Die Preussische Revolution.

VII. LAND EN VOLKENKUNDE.

- Anonym* — Het nieuwe hart van Rotterdam.
Mr A. van Traa — Suriname 1900-1940.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

- J. Burnham* — The managerial revolution.
Mr W. H. v. Helsdigen — De plaats van Nederlandsch-Indië in het Koninkrijk (2 dln.).
J. Huizinga — Der Mensch und die Kultur.

IX. STUDENTICA.

- Anonym* — Leidsche lier.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

- E. Blom* — Music in England.
G. Mahler — Briefe 1879-1911.

XII. WIJSBEGEERTE.

- G. Ferrero* — Pouvoir.

XIII. WOORDENBOEKEN EN BROCHURES

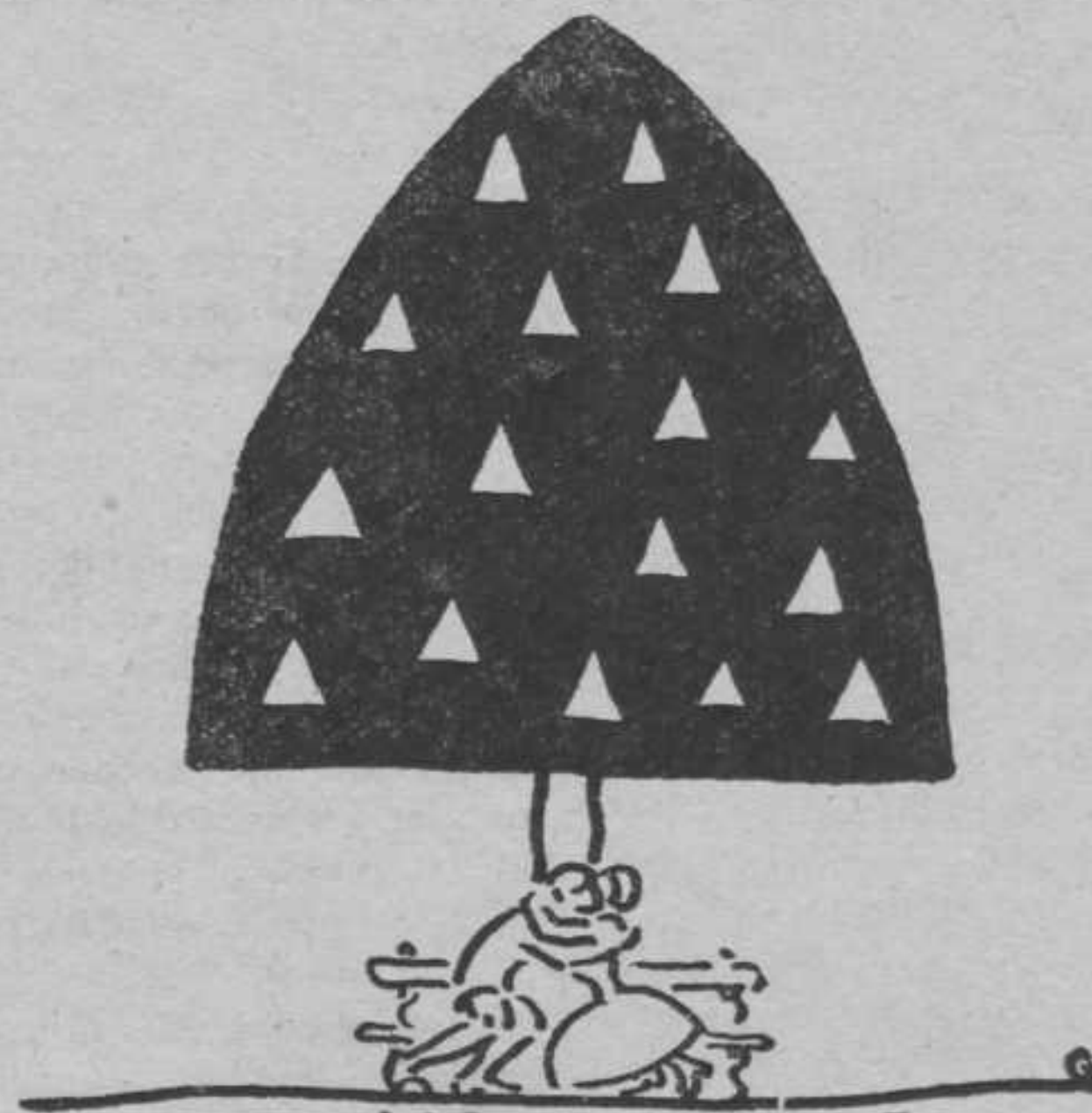
WOORDENBOEKEN.

- v. Dale's* handwoordenboek der Nederlandsche taal.
L. J. v. Dijk — Ned. staatsalmanak voor iedereen (1946).

BROCHURES.

- H. Dijkhoorn* — Het antwoord op: „De wisseling in het opperbevel van Land en Zeemacht in Febr. 1940”. van Generaal J. H. Reijnders.
Dr J. H. Boer — Monomoleculaire lagen in de chemische industrie (rede).
G. N. Keizer en A. Voortland — En nu Indië.
P. Klaasse — Wij waren getuigen.
H. Pieck — Verwoest Nederland. Reproducties naar zijn schetsen van onze geteisterde steden en gebieden.
Ir L. Troost — Proefscheppen, modelproeven en coördinatie (rede).
Dr S. C. van Veen — Van zuivere en toegepaste wiskunde en haar beteekenis voor den ingenieur (rede).
Ir B. H. H. Zweers — Rationalisatie van de woningbouw (rede).

*) Schenking.

Tusschen twee fraai gekrulde lanen van meidoorn zit een blonde vrouw in een wit tullen kleedje. Nee, ik wil naar bed! Of zal ik toch eerst nog maar even dit verhaaltje afschrijven? Ze kijkt naar de witte cumuluswolkjes, die in de blauwe hemel voortdrijven en beeldt zich in elk een bollebozigen roover of een blanken ridder. Hè, nee, laat ik toch naar bed gaan, dit wordt immers een conventioneel, flauwe-kul-verhaal. Wat zou ik daar nou van kunnen maken? Ze springt op en huppelt over het gras naar een goudvisschenvijver, waar ze zich overheen buigt. Lieve hemel, wat een ellendig verhaal en ik heb zoo'n slaap! Heur haren, die twee-entwintig jaren noodgedwongen gegroeid hebben, hangen krullend in het water. Dan ziet ze mijn spiegelbeeld achter zich, ze rijst op en wij kijken elkaar aan met een diepe blik, die de woestijnige dorst onzer harten openbaart. Langzaam spreek ik dan tot haar.
 Ja, maar nou ga ik toch heusch naar bed!

L. I.

VAN DEN KLAPSTOEL

Het licht doofde langzaam uit en een gespannen stilte ontstond in de zaal. Vaag hoorde men nog geschuiifel en klappen van stoeltjes; het gemurmel van het publiek ebde weg. Men kon de gezichten der menschen als witte plekken onderscheiden, hier en daar glansde een wit overhemd of fonkelde een juweel. In de loge vlak tegenover het tooneel, leunde hij tegen de roode fluweelen gordijnen. Langzaam en gedragen zette zachte muziek in. Hij klemde de lippen zenuwachtig op elkaar en greep tastend de balustrade. In zijn rechterhand voelde hij klam de revolver.

Het doek rees plotseling, daar stond de actrice naast een zuil, daarachter een prachtig bewegend decor van voortdrijvende wolken. In de loge stond hij aarzelend. Hij moest nu haar haten, zoo fel haten, dat hij haar kon vermoorden. Zij had het immers kapot gegooid in hem. Al dat schoone was stuk. Sommige menschen zeggen, als iets stuk is, „da's jammer”, maar toen zij hem dat zei gisterenavond voelde hij iets dat men niet voorbij kon gaan met een simpele opmerking: da's jammer. Het had hem een gevoel gegeven te zijn uitgewrongen vanaf zijn voeten tot zijn nek. Het was stuk en kapot.

Vreemd als je daar over dacht, zei hij tegen zichzelf, terwijl de actrice met een ophalen van haar wenkbrauwen hem opmerkte in de frontloge. De muziek speelde zacht. Hij tastte achter zich, schoof een stoel naderbij en ging zitten zonder haar met zijn blik los te laten. De tijd voor handelen was nog niet aangebroken. Was het er maar nooit geweest, wat nu in scherven lag in hem. Was het er maar nooit geweest. Nu hij de fragmenten beschouwde van wat hij eens voelde voor haar, nu speet het hem dat het niet iets concreets was dat stuk lag. Een vaas of een schaal, zoodat hij de scherven in den hand nemen kon. Zoodat hij kon voelen de harde kanten, waar het aan elkaar gezeten had. Je kon dan zeggen: „Dit pastte daaraan. Zoo zat het in elkaar. Zoo was het een geheel”.

Er was een kleine crescendo in de muziek. De stilte in de zaal was opmerkelijk. Aller aandacht was gevestigd op de actrice, die een schrede naar voren deed knielde op de avantscène en haar eerste regels sprak. Ze voelde hoe de zaal reageerde, menschen gingen rechter zitten, velen hielden de adem in. Waardoor kwam het dat zij dezen avond meer boeide dan anders? Met haar prachtige stem wist ze steeds veel te bereiken, maar nu leek de zaal als bevangen van bewondering. En was dat verwonderlijk? Was ze niet op het toppunt van haar eerste succesvolle seizoen? Ze voelde zich gloeien van binnen van geluk en warmte bij het uitzicht op haar carrière. Het was als een bouwsel, een schepping. Zij had alle onderdeelen in de hand als het ware, ze bekeek de fragmenten van haar toekomstig succes, haar contracten, haar stem, haar opleiding, de critici, die ze nu naar haar hand zette en niet te vergeten de verhouding met dien student, die ze eindelijk had verbroken, waar ze nu los van was. Vreemd dacht zij, onder het spel, als men het goed beschouwde was het onderwerp van overdenking. Men had de deelen en toch was daar nog niet het geheel de samenhang ontbrak nog, die de toekomst brengen zou. Ze wierp terloops een blik naar de frontloge; zat daar...? Het was moeilijk te zien over het voetlicht heen. Hij trok zich wat terug achter de roodpluche gordijnen. Alles wat hij bezat waren de fragmenten, de scherven, terwijl zij bouwde aan een ander geluk? Het was ondraaglijk.

De muziek zette een zachte, slepende oude dans in. Waarom verlangde zij eigenlijk meer dan deze avond? Zij mijmerde over de trance, waarin nu de zaal scheen te verkeren. Het was niet waarschijnlijk dat dit altijd zoo zou voortduren, het kon slechts minder worden. Het overviel haar plotseling, dat zij misschien niets meer wenschte dan deze avond. Waarom meer? Dit en dan niets meer.

Toen trof haar de kogel.

H. S.

**ADRESWIJZIGINGEN TEN SPOEDIGSTE
OPGEVEN BIJ SPIEGELADMINISTRATIE**

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” stelt candidaat voor de bestuursfunctie:

President: J. N. VAN HALL.

Commissaris: J. WILLINK.

Commissaris: M. A. HOOLBOOM.

Namens het Bestuur,
J. N. VAN HALL, Secretaris.

TECHN.-HOOGESCHOOL.

Reisindrucken.

Op de vijfde dag van mijn practisch werk bemerkte ik een onrustige stemming onder de weinige Belgen, die het oude mijntje trouw gebleven waren. Met donkere gezichten en iets van lijdelijk verzet in hun houding stonden ze daar, naast de lier boven aan de duistere koker, waarin ze straks weer zouden moeten verdwijnen. Al dagen lang deden geruchten de ronde, dat er een angstig uitgerafelde plek in de reeds te zwakke kabel was, maar de machinist, de baas van het bedrijf wachtte zich wel de kooi af te laten in hun tegenwoordigheid.

Op het moment, dat het eerste zestal met den opzichter zich aan het onbetrouwbare vervoermiddel zou wagen, verbrak een haast hysterische schreeuw van een der mannen deze sleur van alle dag, een kreet, die tegelijk angst, vermaning en beschuldiging bevatten kon en die zonder één woord verder de lijdzaamheid in daadwerkelijk verzet deed verkeren. Allen kwamen weer op de vaste grond en geen was meer te bewegen de kooi te betreden. De toegesnelde mijnbaas poogde met smeken en schelden zijn gezag te herstellen en zijn arbeiders te dwingen, maar het scheen wel, dat het armzalige bedrijf zijn laatste producten gegeven had. Mismoedig wendde de baas zich om en zag mij staan. Langzaam richtte hij zich op, terwijl ik ineenkromp want onontkoombaar ontvouwde zich in ons beider geest hetzelfde denkbeeld. Hij dwong me door de blik van zijn lichte, kleurloze oogen op de kooi te gaan staan wat voor waarde ook had ik voor het bedrijf en anderzijds wat had ik er al niet aan te danken? Om te zien of mijn voorbeeld de ban had gebroken, keek ik de kring van al die half-bekende gezichten rond, één arbeider volgde mij en nog twee, dat was alles.

De lier begon te draaien, wij zakten weg, en langzaam trok om ons heen het licht zich terug, als naar ons grijpend in een laatste poging om ons te weerhouden. Eenige seconden daalden we op normale wijze. Het flakkerende licht onzer lampjes bestraalde de langstreckende, ruwe wand en licht schokkend gehoorzaamden wij aan de onregelmatige gang van de lier. Plotseling zonk in een abnormaal hevige ruk, die mijn hart deed stilstaan, de vloer onder ons weg en stortte de kooi zich met ons in de diepte, de kabel ratelend achter zich aanslepend. Onbegrijpelijk veel gedachten verdrongen elkaar in mijn brein in dit korte oogenblik, dat wij vielen; die ik met moeite en zeer onvolledig kan weergeven: o-god-daarheb-je-het, moeder-waar-blijf-ik, 180-km-per-uur, nooit-meer-zon, als-die-kabel-maar-niet, o-help-me-help-me, wat-duurt-het-nog-lang, relatief-geen-zwaartekracht-meer, mijn-hoofd-ai-mijn-hoofd, o-gittegottegot. Toen sloegen we neer op de bodem van de put, zooals een reusachtige hand vier vliegen plat slaat op een tafel. Een geweldige stilte volgde: de drie mijnwerkers en ik waren dood, morsdood.

Volgende week een ander avontuur.

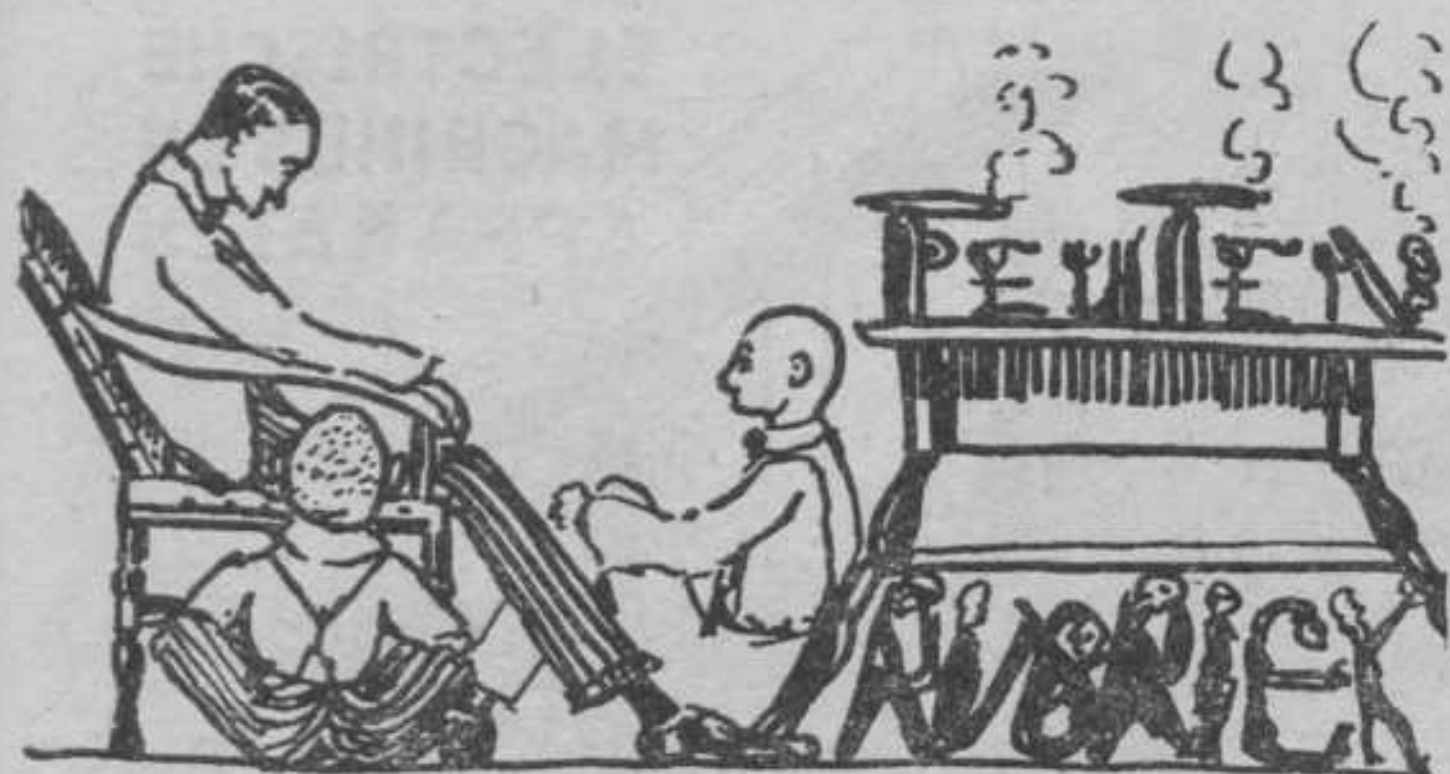
L. I.

**VROEGER IN VERVLOGEN TIJDEN
TOEN HET CORPS NOG ECHT BESTOND
KON MEN MET EEN KAR GAAN RIJDEN
OVER PHOETEN OP DEN GROND.
ZODAT HUN KOPPEN KREUNEND KRAAKTEN
EN ZIJ VERWOEDE KRETEN SLAAKTEN
MAAR DAN GELOUTERD DOOR DEN STRIJD
VOLWAARDIG WERDEN INGEWIJD.**

ROEPLINGEN VAN DE
DAGEN VAN DE
DAGEN VAN DE

VOORUITLOOPEND OP HET GROENEN-NUMMER GEEFT DE REDACTIE REEDS EENIGE VOORTBRENGSELEN DER ROTTE FOETENBREINEN.

Het voordeel van wormen in kaaskorstjes.

Doordat in de kaaskorstjes wormen voorkomen, verdwijnen deze van de aarde en liggen ze de menschen niet meer voorhanden. Als ze voldoende door de wormen verteerd zijn vormen ze bovendien een goede meststof, de vooral in deze tijd, nu de kunstmest schaarsch is, een goede natuurlijke meststof vormen. Dit is vooral van belang voor onze zandgronden, daar deze zonder meststoffen zoo goed als geen vruchten leveren, terwijl ze met de goed door de wormen verteerde kaaskorstjesmeststof zelfs zooveel voedingsstoffen aan de aardbodem geven, dat er in deze gebieden geen producten van buiten meer ingevoerd behoeven te worden. Dit geeft dus bovendien weer vrachtwagens en schepen vrij, die nu voor andere doeleinden gebruikt kunnen worden. De wormen die de kaaskorstjes verteren dienen behalve de landbouw dus ook het verkeer en hierdoor ook het geheele economische leven.

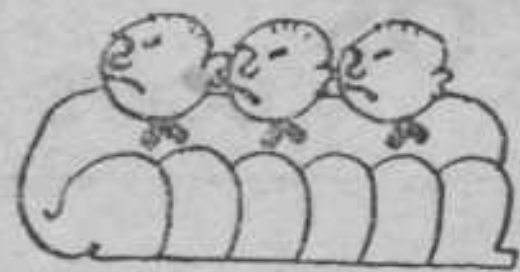
BOERSMAAK.

Het meisje uit Laren.

Er was eens een meisje uit Laren,
Omringd was zij door vrij groote scharen,
Maar zij kon niet besluiten,
Ze kon er niet buiten,
Zij bleef steeds haar kuischheid bewaren.

Toch ontstonden er stevige banden,
Met een man zonder eelt op zijn handen,
Maar opeens was 't voorbij
En was 't uit met 't gevrij,
Want zij toonde het haar op haar

STEWART.

Mijn indruk, onmiddellijk na het binnenkomen in de zaal waar de Senaat zitting had, was: het gebruik van groote, grove woorden, waar de bedoeling wel zeker van geweest zal zijn: het intimideeren van de Groentjes. Dit is natuurlijk uit gewoonte of omdat het hoort bij de studentenwereld en omdat dan pas de student zich op zijn gemak voelt; hoe het ook zij: 't was een leuke eerste kennismaking.

Na deze plechtigheid werden we door mijnheer Lindeboom *) naar de Soos gebracht. Daar begon het lieve leven pas. Al kikkerende werden we de trap opgejaagd om te kikkeren, al badend de eene helft in het zweet van de andere door de algemeene sabotage. We zongen omdat de heeren Telgen, Zuursmoel, Braaksmaak en nog wat, niets anders wisten te doen.

A. R. SCHOUTEN.

*) Zie pagina 2 linker kolom onderaan.

Mijn wereldbeeld.

Een wereldbeeld te schrijven in deze woelige na-oorlogsche tijden, waarin troebelingen veroorzaakt door de strijd van fascisme tegen democratie en communisme nog steeds niet tot rust gekomen zijn, en waarin al weer nieuwe politieke donderwolken dreigen los te barsten, is geen makkelijke taak. Ik kan bladzijden schrijven, doch ik kan ook volstaan met mijn idee meteen weer te geven met het kernachtige woord: Rotzooi.

DE MAN.

Het blijkt, dat vele leden nog niet beseffen dat het actief deelnemen aan een groentijd steeds plicht is en soms plezierig.

De groentijd is het hoogtepunt van het jaar; met het al of niet slagen daarvan staat of valt Uw Corps.

Het is zaak nú deze massa in zijn geheel te bestrijken, zoodat na afloop van den groentijd ieder 1e jaars lid ook inderdaad candidaat-lid was.

In dit verband is het van groot belang dat de disputen van stad of streek en van bijzondere doelstelling zich hernieuwen door het ledental uit te breiden. Er bestaat nog het dispuut voor borrel of eten.

Vaak zal het nuttig zijn ten groep feuten collectief bezig te houden, zonder zichzelf met de meerdere jaren van meerdere waarde, en bijzonder prettig te voelen.

Particuliere donderjolen zijn op hun plaats en na opgave bij den Senaat welkom.

Eenige concrete opmerkingen tot slot:

1. De pagina „bijzondere opmerkingen” in het groenenboekje is gereserveerd voor Senaat en Commissie van Bijstand; dus attesten worden door niemand overschreven.

2. Onder geen voorwaarde mag het groenenboekje afgenomen worden.

3. 's Middags niet later dan 16.30 zijn de leden met de door hen voor de lunch afgeschreven feuten op de Societeit aanwezig. De feuten komen dus niet alleen.

4. Er wordt op aangedrongen de feuten te eten te geven. Hiertoe worden door de leden één of meer feuten van 18 tot 20 uur afgeschreven.

5. Het is niet toegestaan vóór 10 uur over een feut te beschikken. Dus geen wekdienst.

6. Zeker niet ten overvloede wordt U er opmerkzaam op gemaakt Uw contraboekje bij te houden.

En dit alles onder het motto:

Beter drie weken GROENTIJD!

Dan vijf jaar rotte Societeit.

De Commissie van Bijstand.

Leven is Lawaai!

Nu ik over dit onderwerp het een en ander moet schrijven, is het eerste waar ik aan denk het beroemde spreekwoord: „Een oogenblikje stilte in een wereld vol lawaai”.

Een critiek op de T. H.

... Weliswaar heeft men reeds een voorproefje op de T.H. gekregen, doch het eigenlijke groenen begint waarschijnlijk

Het doel van de menschheid op aarde.

... Tegenover zijn medemenschen moet hij zijn verstandelijke gaven ontwikkelen, dank zij zijn behendig omgaan met door hem geconstrueerde wapens, weet hij zich ten alle tijde te handhaven onder hen en zich boven de dieren te verheffen

BLAUWKOUS.

ACADEMIA Boekhandel en Antiquariaat

Het adres voor Uw
STUDIEBOEKEN

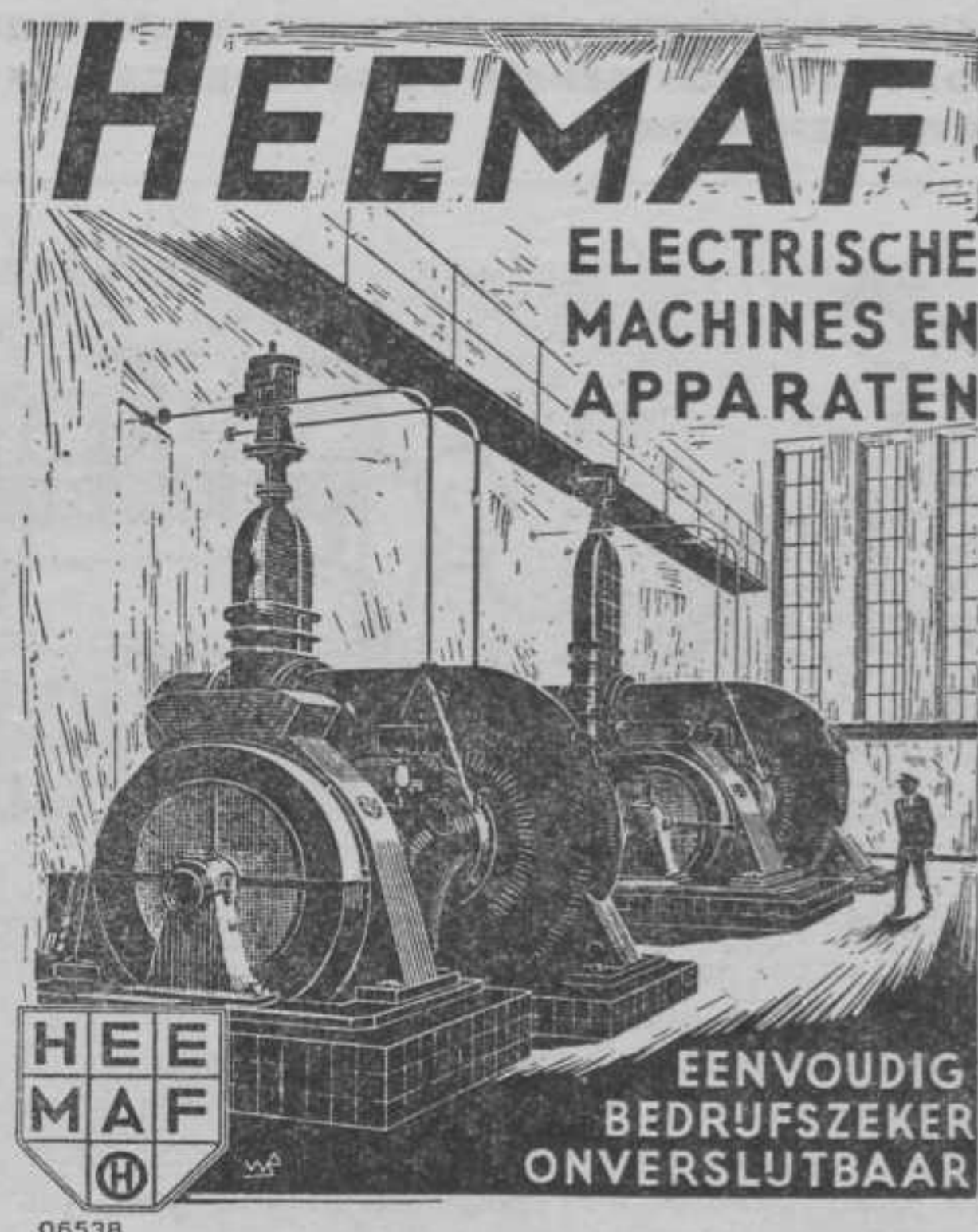
voor
TECHNIEK
WETENSCHAP
KUNST

ACADEMIA (naast hoofdgebouw T.H.)
OUDE DELFT 101-103 TELEFOON 1776 GIRONUMMER 42978

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagentschap: **J. T. POST**
VROUWJUTTELAND 14 DELFT - TELEFOON 92

Veritas

Onafhankelijk Dagblad
voor Delft en Omstreken

Studenten-abonnement
f2.50 per kwartaal

Administratie „**VERITAS**”
Markt 37a, Delft. Telefoon 2797

Joh. Gerbrands

OUDE DELFT 180 A
TELEFOON 624
DELFT

**SPECIAAL
HEERENKAPPER**

Voor
Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

**KUNSTHANDEL
KARDOLUS**

VOORSTRAAT 96

Het adres voor

Stempels
Graveerwerk
Inlijsten van
foto's etc.

Een aloude en
goede MOS
's avonds alleen nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

J. J. PETIT
Hippolytusbuurt 31, Tel. 591

Heeren Modes
Heeren Hoeden
Heeren Kleding

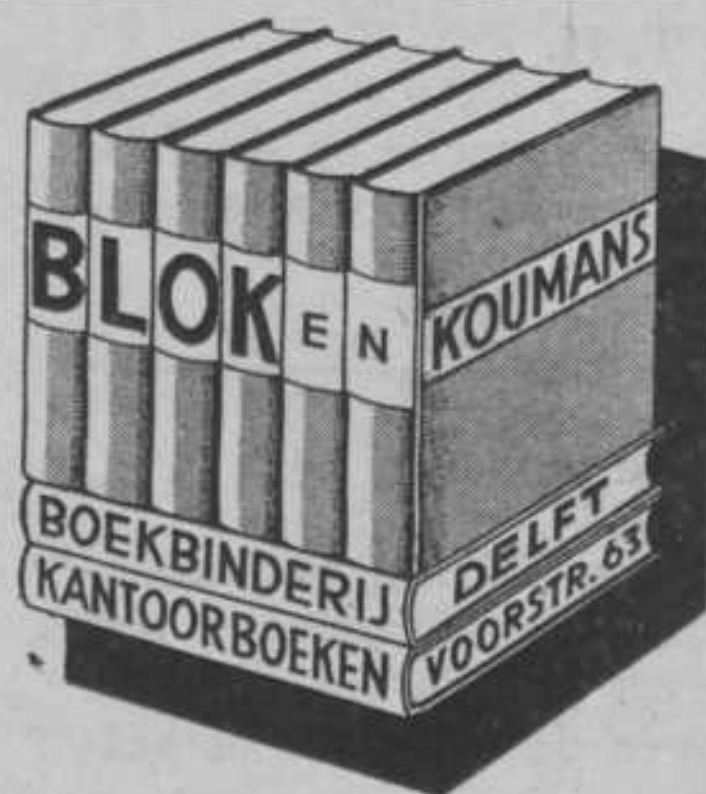
CORPS LEVERANCIER

REPETITOREN

Dr ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
Repeteert en tenteert Natuurkunde.

Ir O. L. Donker, van Leeuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.

H. A. Lauwerier. Repeteert Wiskunde P₁ en P₂
Inlichtingen: Lindestraat 2 Den Haag of Jaffa Delft.

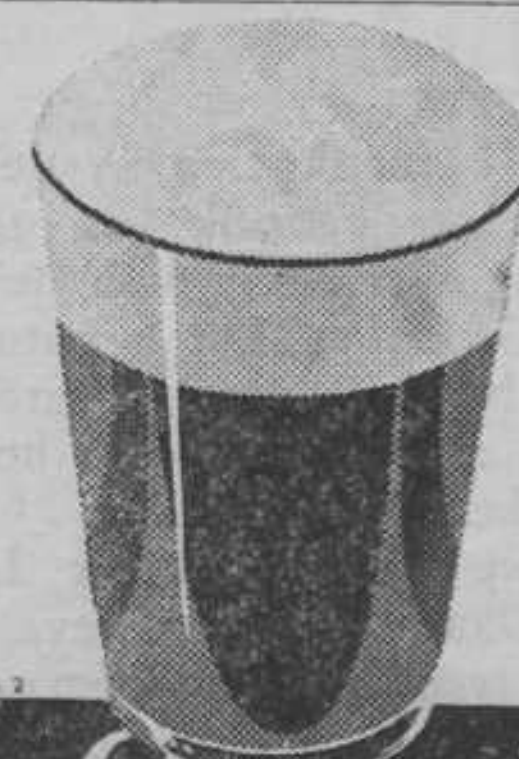

N.V. VEREEN. DELFTSCHE
PAKSCHUITDIENSTEN

Balhuizen & v.d. Well

GEREGELDE DIENSTEN
VOOR VERVOER
VAN GOEDEREN
DELFT-AMSTERDAM vv

Ligplaats Delft:
Houttuinen 24a - Telefoon 198
Ligplaats Amsterdam:
Rokin, t.o. Ned. Bank Tel. 42207

Oranjeboom

